ÎN PREGĂTIREA BOXERILOR ROMÂNI PENTRU MONTREAL:

ANTRENAMENTE ASIDUE, DISCIPLINĂ, SELECȚIE CONTINUĂ

Cu 8 luni înaintea Jocurilor Olimpice socotim că boxul românesc are la dispoziție timpul necesar pentru realizarea unor preparative eficace, cu randament pozitiv. De un valoros „material uman" — cum se zice — nu ducem lipsă. Totul depinde deci de modul de abordare a campaniei olimpice.

Federația română de box s-a străduit să alcătuiască un program adecvat pentru această ultimă etapă a bătăliei olimpice. Avem convingerea că bune intenții și dorința de a spori prestigiul sportiv al țării au insuflețit pe cei care călăuzesc pașii lotului olimpic. Simțim aici doar nevoia de a ne preciza punctele de vedere în citeva chestiuni de principiu.

PENTRU AMELIORAREA STATISTICII

Există o constatare, una singură, care nu trebuie neglijată atunci cînd abordăm perspectivele olimpice ale boxerilor români. Toată mîndria cu care considerăm rezultatele pugiliștilor noștri în cadrul campionatelor europene, la ultimele ediții, nu poate fi transformată în motiv de euforie atunci cînd se discută șansele la turneul olimpic.

Este adevărat că la încheierea competițiilor continentale din ultimii ani boxul românesc s-a situat, prin numărul medaliilor obținute sau al punctelor acumulate, printre fruntașele ierarhiei. Dar — și acest lucru este foarte important de reținut — **campionatele europene nu sînt comparabile, în majoritatea coordonatelor, cu Jocurile Olimpice.**

Iată o simplă comparație statistică a eficienței pugiliștilor noștri — exprimată în medalii — în cele două feluri de competiții, în cursul ultimelor ediții :

J.O. 1968 (Mexico)
1 argint, 1 bronz
1972 (München)
1 argint
C.E. 1969 (București)
4 aur, 2 argint, 1 bronz
1971 (Madrid)
4 argint, 5 bronz
1973 (Belgrad)
2 aur, 2 argint, 3 bronz
1975 (Katowice)
1 aur, 2 argint, 3 bronz

Disproporția este evidentă, după cum explicația stă la îndemîna oricui. În timp ce la campionatul continental apar reprezentanții a 30 de țări europene, la turneul olimpic se află la start boxeri din aproape 70 de țări din lumea întreagă, cu toate consecințele: stiluri foarte variate, adversari practic necunoscuți, efort mai mare în număr sporit de meciuri, valori surprinzătoare (fără a mai vorbi de proporția majorată a posibilelor accidentări — care au afectat, de pildă, formația română la München).

Un singur exemplu, pe care l-am mai evocat recent, arată cît de diferite pot fi condițiile unor turnee, ba chiar ale unor meciuri. Toată admirația noastră se concentrează anual asupra splendidelor partide Cuțov — Dobrescu și din frumusețea lor tehnică conchidem că posedăm la categoria ușoară două valori certe. Ei bine, tocmai la această categorie, din 1972 încoace, boxul nostru nu a mai acumulat nici o medalie europeană sau mondială !

Dacă acceptăm realitatea tabelului comparativ de mai sus — pe care nu-l îndulcește nici palmaresul campionatelor mondiale (2 medalii de argint, una de bronz) — înseamnă că **planul pregătirilor pentru turneul olimpic de la Montreal trebuie să țină seama de concluziile care rezultă** și să prevadă totul pentru ameliorarea, în final, a statisticii menționate.

MODELAREA PREGĂTIRILOR POTRIVIT DINAMICII OLIMPICE

În structura pregătirilor se încearcă, după cum e și firesc, **să se asigure o anumită similitudine cu dinamica desfășurării turneului olimpic.** Iată de ce — deși am fi avut motive — nu am supus criticii formula de organizare a recentelor finale de campionat național, care a adus mulți concurenți pe tablouri, creînd posibilitatea — sau mai bine zis obligația — pentru pugiliștii fruntași de a disputa 4—5 meciuri în decurs de 10 zile, cam așa cum se întîmplă lucrurile și la Jocurile Olimpice.

Modelarea pregătirilor potrivit dinamicii și ambianței turneului olimpic poate continua cu **cicluri de antrenamente sau meciuri cu sparring-partneri** (pe cît posibil în prezența publicului), **la orele Montrealului** (pentru obișnuirea cu diferența mare de fus orar — 7 ore), **în săli mari, în condiții de climă asemănătoare** cu cele canadiene ale lunilor iulie-august.

Am dori însă să atragem atenția asupra necesității de **a face acest efort de adaptare și pe plan psihologic.** Monotonia stagiilor de pregătire, la altitudine sau la ses, trebuie să primească **un corectiv profund și amplu în planul varietății și diversității,** pentru că acolo la Montreal, cei care își vor fi cucerit prin trudă și merite dreptul de a reprezenta boxul românesc, nu e suficient să fie aclimatizați pe plan tehnic sau strategic.

În tumultul competiției, situațiile noi îi vor sustrage uneori pe boxeri de la efortul de concentrare spre țelul propus, acela al victoriei din ring. Iată de ce ni se pare că, încă din faza pregătirilor, acest posibil efect trebuie prevenit. Să facem totul pentru **asigurarea prospețimii boxerilor,** atît de necesară la construirea formei lor sportive.

În altă ordine de idei, ce-ar zice, de pildă, Simion Cuțov și partenerii săi de candidatură olimpică de unele ore elementare de limbă engleză și franceză (limbile care se vorbesc la Montreal), de o vizită prin cartiere mai puțin cunoscute ale capitalei noastre, prin muzee sau la vreo întreprindere unde, cu siguranță, prezența lor va fi salutată cu căldură de către muncitori ? Oricum, monotonia antrenamentelor în același loc trebuie evitată.

CREȘTE RĂSPUNDEREA ANTRENORILOR

Ori de cîte ori se apreciază prototipul boxerului român, el este investit în primul rînd cu capacitate fizică. Această caracterizare pare unora depreciativă. Noi sîntem totuși obligați să ținem seama de realitatea care ni-l arată pe pugilistul român eficace în mod prioritar datorită factorilor biologici, fie că e vorba de rezistența fizică sau de capacitatea de luptă, susținută de un temperament focos. Dacă este așa, e inutil să încercăm a rota prioritățile, cerîndu-le boxerilor noștri să fie în primul rînd tehnici.

E mult mai corect, credem, **să le cerem ca pe fondul biologic excelent să altoiască mult mai perseverent armele tehnicii,** de la ameliorarea mijloacelor de apărare activă pînă la sporirea densității acțiunilor de atac și creșterea preciziei loviturilor. Și toate acestea concomitent, căci ce folos de morișca brațelor lui Mircea Tone dacă el primește, în același timp, foarte multe lovituri, iar ataturile sale sînt lipsite de forță ?

Dorim să spunem că printr-un proces de instruire, nu paralel, ci intim omogenizat: **pregătire fizică — pregătire tehnico-tactică,** trebuie să ajungem la stagiul în care **nici un pugilist român să nu se mai bizuie cu precădere pe însușirile sale native.**

Cu aceasta am intrat într-un domeniu delicat: **individualizarea antrenamentelor.** Este edificator exemplul lui Mircea Simon, ale cărui progrese foarte rapide, la nivel înalt, se datoresc faptului că de pregătirea sa se ocupă exclusiv maestrul Constantin Nour. Sigur că e greu de conceput, într-un lot, ca fiecare boxer să aibă propriul său antrenor. Dar inversînd problema este poate mai firesc ca fiecare antrenor să se apropie și să se ocupe **pe rînd (nu în același timp!)** de cîțiva pugiliști, pe care să-i îndrume potrivit unui plan absolut individual. Și atunci nu vom mai vedea programe de antrenament aplicate nediferențiat unui grup întreg, asamblat după criterii de greutate, de club sau cine știe ce altă distincție.

După cum se știe, un boxer nu se poate antrena decît un număr limitat de ore, dar un antrenor (a cărui menire este tocmai aceasta !) are la dispoziție mai multe ore, pe care le poate dedica succesiv mai multor sportivi.

NU NUMAI AGLOMERARE DE ORE, CI ȘI INTENSITATE!

Pregătirea de orice fel, fizică sau tehnică, presupune antrenamente asidue. **Performanțele la care țintim nu se pot obține fără o cantitate sporită de lucru,** cu tot ascetismul și sacrificiile implicate. Am dori să atragem însă atenția asupra unei greșite înțelegeri, mecanice, a acestei prescripții. **Nu este vorba aici de o aglomerare oarbă de ore, ci mai curînd de folosirea lor intensivă, cu seriozitate și duritate.** Sudoarea consumată la antrenamente va fi mai utilă dacă boxerul se va obișnui cu greul, cu asprimea luptei

Despre educație, disciplină și ordine în general, în cadrul pregătirilor, ni se pare aproape inutil să mai vorbim. Considerăm că **un boxer selecționat în lotul olimpic are aprioric profilul unui tînăr sportiv respectabil ;** dacă el acceptă rigorile sportului de performanță, se presupune că știe cît de dificilă e calea spre vîrful ierarhiei, spre medalii. Iată de ce ni s-a părut logic ca federația să renunțe la cei nedisciplinați — oricît de talentați ar fi — și să-i scoată din lot (cazul boxerului Nicolae Chipirog).

Nu în ultimul rînd ar trebui să vorbim despre o anumită **conștientizare a antrenamentelor.** Tînărul maestru clujean Iosif Mihalik, reîntors de curînd din Cuba, povestea cît importanță se dă la Havana **pregătirii teoretice a antrenamentelor,** înainte de intrarea în sală, în așa fel încît odată început procesul de instruire practică, aproape că nu mai e nevoie de intervenția antrenorului ! Ei înșiși, antrenorii, ar trebui să fie primii care să sesizeze însemnătatea acestei metode.

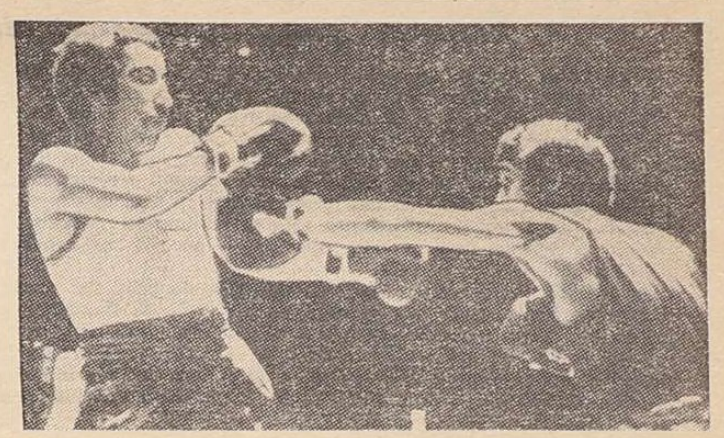

Cine va obține selecția finală : Cozma sau Turei (în dreapta, în cursul semifinalei campionatului național), dacă nu cumva tînărul Ghinea ?

★ ★ ★

Anul viitor, Federația română de box împlinește 50 de ani de existență. Probabil că nici o cunună nu va putea onora mai glorios această aniversare decît un buchet frumos de performanțe la Jocurile Olimpice de la Montreal. În acest scop, pregătirile sîrguincioase, metodice, pasionate devin chezășia succesului.

Victor BĂNCIULESCU

FORMA SPORTIVĂ VA DECIDE LISTA CANDIDAȚILOR OLIMPICI

● Unde avem șanse? ● Cozma, Gruescu și Tone trebuie să confirme ● Va reveni Pometcu?

Intr-o convorbire cu antrenorii federali **Ion Popa** și **Alexandru Vladar,** cei care alături de **Constantin Nour** și **Teodor Niculescu** se ocupă, în prezent, de pregătirea „olimpicilor", am încercat să aflăm cum vor fi selecționați boxerii fruntași și ce perspective de a obține performanțe la J.O. întrevăd acești tehnicieni pentru elevii lor. Relatăm această convorbire.

REP : **Vă rugăm să ne spuneți, care au fost criteriile care au stat la baza selecției pentru lotul olimpic ?**

ION POPA : Rezultatele obținute de sportivi în competițiile internaționale și interne în anii 1974 și 1975, posibilitățile lor de creștere, după aprecierile noastre, și potențialul biologic stabilit prin investigațiile specialiștilor.

REP : **Pe ce baze veți alcătui echipa care va participa la Jocurile Olimpice de la Montreal ?**

ALEXANDRU VLADAR : Colegiul central al antrenorilor a stabilit o serie de criterii, printre care amintim : **competitivitatea** (se referă la rezultatele obținute în competițiile interne și internaționale din anii 1975 și 1976 ; campionatele naționale, campionatele europene, cele două ediții ale turneului internațional „Centura de aur", ca și o serie de meciuri oficiale de selecție ce se vor organiza anul viitor), **calități fizice, tehnice, psihologice și morale, disciplină** și **greutate optimă** pentru categoria respectivă.

REP : **Unul dintre criteriile de selecție l-a constituit, deci, finala campionatelor naționale. Cunoscînd acest lucru, toți participanții s-au pregătit cu seriozitate și, firește, componenții lotului olimpic ca și candidații olimpici aveau datoria să confirme. Totuși, deși trei dintre boxerii cuprinși în prima grupă valorică (R. Cozma, C. Gruescu și M. Tone) au fost învinși categoric, situația aceasta n-a determinat nici o schimbare în lot. Care este explicația ?**

I. P. : Finalele campionatelor naționale au constituit doar unul dintre criteriile de selecție. De pildă, la alt „test", campionatele europene, **C. Gruescu** și **M. Tone** au avut o comportare bună. În aceste condiții, pentru un singur eșec, nu putem renunța la ei. În plus, pe învingătorii lor, **Alexandru Turei** și **Aurel Dumitrescu,** sportivi care nu erau în vederile noastre, Colegiul central al antrenorilor i-a propus Biroului federal și au fost înscriși și ei în lot. Eu am încredere, în continuare, în cei trei pe care i-ați amintit și sînt convins că ei sînt mai competitivi pe plan internațional decît învingătorii lor. Vă amintiți că **Șerbu Neacșu** l-a întrecut de mai multe ori pe **Nicolae Linca.** Noi l-am preferat, totuși, pe Linca pentru Melbourne și el a devenit campion olimpic. Mihai Stoian își depășea toți adversarii din țară, dar în competițiile internaționale s-a prezentat întotdeauna slab. Deci, nu putem renunța cu ușurință la sportivi care și-au dovedit valoarea pe plan internațional. La fel stau lucrurile și cu **Gabriel Pometcu.** El a pierdut titlul de campion anul trecut și nici anul acesta n-a putut participa la finale, fiind accidentat. În schimb, la campionatele europene de la Belgrad a evoluat excelent. Bine s-a prezentat și la Jocurile Olimpice și campionatele mondiale. Sînt argumente în favoarea sa...

REP : **Este adevărat. Dar, Alexandru Turei, de pildă, a cîștigat de două ori consecutiv titlul de campion național, iar la campionatele europene de tineret din 1972 a obținut titlul continental. De asemenea, la Turneul Prieteniа de la Havana a ocupat locul I. În plus, el a cîștigat în forța de lovire și și-a îmbunătățit și tehnica. Cu toate acestea, în lotul olimpic este menținut Remus Cozma, care n-a obținut rezultate deosebite nici în confruntările internaționale.**

I. P. : Ne-am temut întotdeauna ca nu cumva modul defectuos în care Turei aplică loviturile laterale (uneori cu palma deschisă) să fie sancționat de arbitri cu descalificarea. Acum, într-adevăr, el și-a mai remediat această deprindere greșită. De altfel, Turei a și fost introdus în lot.

AL. V. : Vreau să precizez că **lotul olimpic nu este închis și nici nu s-a stabilit cine va participa la Jocurile Olimpice. Mai avem încă suficient timp pentru a ne convinge mai bine de valoarea pugiliștilor noștri.** Decisivă va fi comportarea selecționabililor la turneul internațional „Centura de aur" de anul viitor, plasat cu trei luni înaintea turneului olimpic și, în special, forma sportivă dinaintea startului.

REP.: **V-ați gîndit cumva și la posibilitățile boxerilor noștri de a obține performanțe în funcție de valoarea celorlalți aspiranți la medaliile olimpice? Ce perspective le întrevedeți elevilor dvs. ?**

I. P. : În categoria valorilor certe se înscriu **Simion Cuțov, Alec Năstac, Mircea Simon și Calistrat Cuțov.** Mai avem șanse la categoriile mușcă (cu oricare dintre cei trei), până și semigrea (dacă **Pometcu** și, respectiv, **Dafinoiu** reușesc să ajungă la cea mai bună formă), mijlocie mică (judecînd după progresul rapid înregistrat de **V. Didea**) și semimijlocie (dacă **Zilberman** se va supune în mod constant eforturilor de intensitate maximală, care să-l ajute să-și îmbunătățească rezistența pentru competițiile sistem turneu. Altfel, ne-a dovedit-o din nou și la Katowice, el este capabil să-l învingă în primele meciuri pe cel mai valoros adversar, iar apoi, către sfîrșitul competiției, să cedeze în fața altora mai slabi).

Mihai TRANCĂ

CEI 20 DE SELECȚIONAȚI

SEMIMUSCĂ :	Remus Cozma, Alexandru Turei, Teofil Ghinea
MUSCĂ :	Constantin Gruescu, Faredin Ibrahim, Niță Robu
COCOȘ :	Mircea Tone, Aurel Dumitrescu, Ion Lungu
PANĂ :	Gabriel Pometcu, Gheorghe Ciochină
SEMIUȘOARĂ :	Simion Cuțov
UȘOARĂ :	Calistrat Cuțov, Paul Dobrescu
SEMIMIJLOCIE :	Victor Zilberman, Carol Hajnal
MIJLOCIE MICĂ :	Vasile Didea
MIJLOCIE :	Alec Năstac
SEMIGREA :	Costică Dafinoiu
GREA :	Mircea Simon